

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2016 roku

Sąd Okręgowy w Częstochowie Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Lidia Dudek

Protokolant: Agata Płaczkowska

po rozpoznaniu w dniu 5 października 2016 roku w Częstochowie

na rozprawie

sprawy z powództwa J. G.

przeciwko Skarbowi Państwa – Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w Z. zastępowanemu przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa

o zapłatę

1. oddała powództwo w całości;
2. zasądza od powódki J. G. na rzecz Skarbu Państwa - Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 7.200,00 zł (siedem tysięcy dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 548/15

UZASADNIENIE

Powódka J. G. wniosła o zasądzenie od strony pozwanej kwoty 540.938,33 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa oraz zasądzenie od pozwanego kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka podała, że w latach 2005 – 2007 wielokrotnie wykazywała w deklaracji VAT -7 nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym. Pracownicy Urzędu Skarbowego w Z. przeprowadzili u powódki kontrolę w zakresie prawidłowości rozliczeń z budżetem z tytułu podatku od towarów. W wyniku przeprowadzonej kontroli zakwestionowano rozliczenie dokonane przez podatnika, wszczęto postępowanie wyjaśniające, a termin zwrotu podatku VAT ze zwożonych za powyższy okres deklaracji przesunięto do czasu zakończenia postępowania wyjaśniającego. Postępowanie podatkowe dotyczyło okresu od września 2005 r. do czerwca 2006 r. W toku postępowania organ podatkowy wielokrotnie przedłużał postępowanie, powołując się na wielowątkowość czy obszerność prowadzonego postępowania. Powódka w związku z przedłużającym się postępowaniem wielokrotnie składała skargi na przewlekłość postępowania. W konsekwencji dopiero należny zwrot podatku został wypłacony w 2011 r. (dotyczyło okresu wrzesień – grudzień 2005 r.) oraz 2013 r. (za okres styczeń – czerwiec 2006 r. w stosunku do okresu 2006 odsetki zostały wypłacone w połowie 2013 r., druga część odsetek dopiero w 2014 r. w wyniku tego postępowania powódka poniosła szkodę, polegającą na tym, że powódka była pozbawiona należnych jej pieniędzy od 2006 r. i 2007 r. Powódka składając deklarację VAT – 7 wykazując nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym spodziewała się określonego zwrotu podatku. Nadwyżka od września 2005 r. do czerwca 2006 r. wyniosła łącznie 455.623,00 zł – a zatem nie jest to kwota, której brak nie zaburzy prawidłowego funkcjonowania

działalności gospodarczej powódki. Pomimo licznych ponagleń, postępowanie podatkowe toczyło się kilka lat. W związku z postępowaniem dowodowym, polegającym m.in. kontroli kontrahentów powódka, powódka utraciła stałych klientów. Kontrahenci powódki zaprzestali współpracy z powódką z obawy przed czynnościami urzędu skarbowego. Tym samym, firma nie mogła uzyskiwać dalszych zyskowych inwestycji. Wskutek utraty płynności finansowej powódka była zmuszona do zaciągnięcia kosztownych kredytów. Wszystkie koszty związane z normalną obsługą kredytu wynikające z zawartych umów za okres od lipca 2006 do 2012 wyniosły 309 165,51 zł. Dodatkowe koszty związane z prowadzonymi windykacjami w okresie 2010 do 2012 roku wyniosły 38 900 zł. Dodatkowo z uwagi na wszczęte niesłusznie postępowania podatkowe oraz przedstawienie zarzutów pełnomocnikowi, opieszałość organów podatkowych, konieczność konsultacji powódka korzystała z obsługi prawnej adwokata P. S., koszt ten wyniósł za lata 2011- 2015 r. kwotę 64 800 zł. Powódka wskazała także, że przepisy ustawy Ordynacji podatkowej w art. 121 § 1 oraz 125 § 5 za jedną z podstawowych zasad postępowania podatkowego uznają zasadę szybkości i wnikliwości postępowania oraz zasadę pogłębiania zaufania obywateli do organów podatkowych. Stosownie do treści art. 87 ust. 1 Ustawy o VAT, w przypadku gdy kwota podatku naliczonego, o której mowa w art. 86 ust. 2, jest w okresie rozliczeniowym wyższa od kwoty podatku należnego, podatnik ma prawo do obniżenia o tę różnicę kwoty podatku należnego za następne okresy lub do zwrotu różnicy na rachunek bankowy.

W odpowiedzi na pozew pozwany Skarb Państwa – Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany zaprzeczył wszystkim twierdzeniom strony powodowej. Wskazał, że roszczenie majątkowe powódki dochodzone w niniejszym postępowaniu uległo przedawnieniu. Ponadto powódka nie przedstawiła prejudykatu o którym mowa w art. 417¹ § 3 k.c. warunkującego ewentualną odpowiedzialność pozwanego Skarbu Państwa za szkodę spowodowaną nie wydaniem w terminie decyzji administracyjnych. Jednocześnie pozwany podniósł, że postępowania podatkowe prowadzone były prawidłowo, w granicach i na podstawie obowiązujących przepisów prawa (w tym w szczególności Ordynacji podatkowej). Tym samym nie zachodzi adekwatny związek przyczynowy pomiędzy wskazanym przez powódkę uszczerbkiem majątkowym (o ile wystąpił – czemu strona pozwana przeczy) a zachowaniem pozwanego a ewentualna szkoda powódki – o ile wystąpiła – została w całości skompensowana z uzyskanego przez powódkę zwrotu nadpłaty podatku VAT. Wedle strony pozwanej powódka nie wykazała wysokości dochodzonego roszczenia (szkody majątkowej) ani związku przyczynowego między rzekomą szkodą, a spornym zachowaniem pozwanego.

W toku postępowania powódka podtrzymała zaprezentowane stanowisko. Natomiast pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. G. od roku 2005 roku prowadziła działalność gospodarczą (...)z siedzibą w Z., która zajmowała się sprzedażą artykułów spożywczych oraz świadczyła usługi transportowe. Pełnomocnikiem w firmie był jej syn Z. G.. W tym okresie współpracowała z wieloma podmiotami gospodarczymi, w tym z firmą należącą do D. K.. W latach 2005-2007 kilkakrotnie składając deklaracja VAT-7 do właściwego Urzędu Skarbowego wykazywała nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym. W związku z tym wobec J. G. zostało wszczęte postępowanie w zakresie prawidłowości rozliczeń z budżetem z tytułu podatku od towarów i usług za miesiące od września 2005 roku do czerwca 2006 roku.

Zawiadomieniem z dnia 9 listopada 2006 roku Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. znak: PP (...), (...) poinformował J. G. o przedłużeniu terminu zwrotu różnicy podatku od towarów i usług za okres od lutego do czerwca 2006 roku, do czasu zakończenia postępowania wyjaśniającego. Następnie kolejnymi decyzjami termin rozpoznania sprawy został przedłużany z uwagi na skomplikowany charakter sprawy oraz konieczność uzupełnienia materiału dowodowego.

(dowód: zawiadomienie k. 72-73 akt, postanowienia k. 737- 822 akt, zeznania D. K. protokół rozprawy z dnia 15.06.2016r. nagranie czas: 00:04:33-00:09:06 adnotacje, postanowienia k. 867-871 akt, zeznania Z. G. protokół rozprawy z dnia 27.04.2016r. nagranie czas: 00:07:49-00:23:37 adnotacje)

Na podstawie decyzji z dnia 22 czerwca 2007 roku znak: PP (...), (...) Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. określił nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym do zwrotu na rachunek bankowy za miesiąc wrzesień 2005 roku w wysokości o złotych. Kolejnymi decyzjami z tego samego dnia tj. PP (...), (...) (listopad 2005), PP (...), (...) (grudzień 2005), PP (...),(...)(styczeń 2006), PP (...),(...)(luty 2006), (...), (...)(marzec 2006), PP(...), (...)(kwiecień 2006), PP (...), (...) (maj 2006), (...), (...) (czerwiec 2006), PP (...),(...)(marzec 2006) ustalono, że nadwyżka podatku naliczonego nad należnym wynosi o zł.

(dowód: decyzja k. 85-93 akt, k. 94-102 akt, k. 103-111, k. 112-120 akt, k. 121-129 akt, k. 130-138 akt, k. 139-147 akt, k. 148-156 akt, k. 157-165 akt, postanowienia k. 737- 822 akt, postanowienia k. 867-871 akt)

Z dniem 30 kwietnia 2008 roku w sprawie znak: (...) Dyrektor Izby Skarbowej w K. po rozpoznaniu odwołania wniesionego przez J. G. z dnia 12 lipca 2007 roku od decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego w Z. nr PP (...) z dnia 22 czerwca 2007 roku uchylił zaskarżoną decyzję w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania organowi pierwszej instancji celem przeprowadzenia postępowania dowodowego. Kolejnymi decyzjami Dyrektora Izby Skarbowej w K. z tego samego dnia uchylono decyzje z dnia 22 czerwca 2007 roku: nr PP (...) (decyzja znak: (...)), nr PP (...) (decyzja znak: (...)), nr PP (...) (decyzja znak: (...)), nr PP (...) (decyzja znak: (...))nr PP (...) (decyzja znak: (...)), nr (...) (decyzja znak: (...)), nr PP (...) (decyzja znak: (...))nr PP (...) (decyzja znak: (...)). Dyrektor Izby Skarbowej w K. podkreślił w treści uzasadnienia, że przy ponownym analizowaniu sprawy organ podatkowy powinien rozważyć w przedmiotowej sprawie czy ma do czynienia z pozornością transakcji pomiędzy podmiotami, czy raczej z niewłaściwym rozliczeniem się tych podmiotów, co skutkowałoby oceną poszczególnych transakcji pod kątem zaistnienia skutków podatkowych. Zaznaczył również, że nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności mających znaczenie w sprawie narusza podstawowe zasady postępowania podatkowego.

(dowód: decyzja k. 168-178 akt, decyzja k. 179-189 akt, decyzja k. 190-200 akt, decyzja k. 201-211 akt, decyzja k. 212-222 akt, k. 223-233 akt, k. 234-244 akt, k. 245-255 akt, k. 256-266 akt, k. 267-277 akt, postanowienia k. 737- 822 akt, postanowienia k. 867-871 akt)

Z dniem 3 lipca 2008 roku Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. postanowieniem nr PP (...)zawiadomił, że sprawa przekazana do ponownego rozpatrzenia w dniu 05.05.2008r. decyzji Dyrektora Izby Skarbowej w K. nr (...), nr (...)z dnia 30.04.2008r. wydanych w zakresie rozliczenia z budżetem podatku od towarów i usług za miesiące od września 2005r. do czerwca 2006r. nie zostanie rozpatrzona w ustawowym terminie z uwagi na konieczność uzupełnienia materiału dowodowego. W związku z powyższym Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. przedłużył termin jej załatwienia do dnia 05.09.2008r. Z dniem 14 listopada 2008 roku powódka skierowała ponaglenie do Dyrektora Izby Skarbowej w K. celem niezwłocznego zakończenia sprawy zwrotu podatku VAT za miesiące od września 2005 roku do czerwca 2006 roku. J. G. w dniu 16 grudnia 2008 roku a następnie w dniu 29 grudnia 2008 roku skierowała do Dyrektora Izby Skarbowej w K. kolejne ponaglenie. Postanowieniem za numerem (...)z dnia 17 grudnia 2008 roku Dyrektor Izby Skarbowej w K. stwierdził, że pismo powódki z dnia 14 listopada 2008 roku jest bezzasadne. Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2008 roku Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. za numerem (...)umorzył postępowanie w sprawie przyspieszenia zaliczenia zwrotu wykazanego w deklaracji VAT-7 za miesiąc 03/2007 na poczet zobowiązania podatkowego wynikającego z deklaracji VAT-7 za 12/2006, po ponownym rozpatrzeniu sprawy w związku z uchyleniem postanowienia nr (...)z dnia 21 maja 2008 roku z uwagi na jego bezprzedmiotowość. Powódka z dniem 22 stycznia 2009 roku złożyła do Dyrektora Izby Skarbowej w K. skargę na przewlekłe i biurokratyczne załatwianie sprawy toczącej się przed Naczelnikiem Urzędu Skarbowego w K. dotyczącej zwrotu podatku VAT za miesiące od września 2005 r. do czerwca 2006 roku. Tego samego dnia „ Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w K. wydał „wynik kontroli” nr (...) w zakresie rzetelności deklarowanych podstaw opodatkowania oraz prawidłowości obliczania i wpłacania podatku od towarów i usług za miesiące od lipca do grudnia 2006r., z którego wynikało, że w toku prowadzonej kontroli nie stwierdzono nieprawidłowości. Dyrektor Izby Skarbowej w K. pismem z dnia 12 lutego

2009 roku po rozpatrzeniu zarzutów wniesionych przez powódkę na działanie Naczelnika Urzędu Skarbowego w Z. stwierdził, że żądanie J. G. dotyczące niezwłocznego zakończenia sprawy zostało spełnione, gdyż Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. przekazał na rachunek bankowy żadaną kwotę tj. 50.000 złotych wraz z należnymi odsetkami 50% w wysokości 3.851 złotych tytułem zwrotu w dniu 28 stycznia 2009 roku. W związku z powyższym skarga została uznana za bezzasadną. Kolejną decyzją Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. przedłużył termin rozpoznania sprawy niniejszej do dnia 27 lutego 2009 roku. Dyrektor Izby Skarbowej w K. pismem z dnia 27 lutego 2009 roku (znak: (...)) oraz z dnia 3 marca 2009 roku (znak: (...)) uznał skargę J. G. z dnia 29 grudnia 2008 roku oraz z dnia 22 stycznia 2009 roku za nieuzasadnione.

(dowód: postanowienie k. 278 akt, postanowienie k. 287 akt, k. 290 akt, ponaglenie k. 624 akt, ponaglenie k. 629 akt, postanowienie k. 627-628 akt, pismo k. 632-633 akt, ponaglenie k. 634-635 akt, pismo k. 636-637 akt, skarga k. 638-642 akt, pismo k. 644-646 akt, postanowienia k. 737- 822 akt, postanowienie k. 864-866 akt, postanowienia k. 867-871 akt)

Kolejnym postanowieniem z dnia 24 lutego 2009 roku Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. przedłużył termin rozpoznania sprawy J. G. do dnia 27 kwietnia 2009 roku z uwagi na skomplikowany charakter sprawy i konieczność uzupełnienia materiału dowodowego a następnie do dnia 29 czerwca 2009 roku.

(dowód: postanowienie k. 284 akt, postanowienie k. 293 akt, k. 296 akt, postanowienia k. 737- 822 akt, postanowienia k. 867-871 akt)

Postanowieniem z dnia 14 sierpnia 2009 roku Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. wskazał nowy termin załatwienia przedmiotowej sprawy do dnia 30 października 2009 roku z uwagi na konieczność uzupełnienia materiału dowodowego o materiał z postępowania kontrolnego prowadzonego przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w K. a następnie do dnia 1 marca 2010 roku.

W dniu 31 sierpnia 2009 roku powódka złożyła do Dyrektora Izby Skarbowej w K. zażalenie na opieszałość i nie ukończenie w wymaganym termin postępowania toczącego się przed Naczelnikiem Urzędu Skarbowego w Z. dotyczące zwrotu podatku VAT za miesiąc październik 2007 r.

Pismem z dnia 28 października 2009 roku Dyrektor Izby skarbowej w K. (znak: (...)) uznał, że w zakresie przedmiotowym objętym treścią złożonej skargi zostały wydane już decyzje przez organy podatkowe. Ponadto zarzuty te zostaną poddane ocenie przez sąd administracyjny.

(dowód: postanowienie k. 299 akt, postanowienie k. 302 akt, zażalenie k. 647-648 akt, postanowienia k. 737- 822 akt)

Kolejnym postanowieniem z dnia 25 lutego 2010 roku Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. przedłużył termin rozpoznania sprawy J. G. do dnia 4 maja 2010 roku z uwagi na konieczność rozpatrzenia i wykorzystania otrzymanych materiałów z postępowań kontrolnych przeprowadzonych przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w K. u kontrahentów strony a następnie do dnia 5 lipca 2010 roku.

(dowód: postanowienie k. 308 akt, postanowienie k. 311 akt, k. 314 akt, postanowienia k. 737- 822 akt, postanowienia k. 867-871 akt)

Decyzją z dnia 9 czerwca 2010 roku za numerem PP III/(...)Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. określił nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym za miesiąc wrzesień 2005r. w wysokości 10.819,00 zł. do przeniesienia na następny miesiąc oraz kwotę podatku do zapłaty w wysokości podatku należnego wynikającego z wystawionych w miesiącu wrześniu 2005r. faktur VAT w kwocie 17.400 zł. Kolejną decyzją z tego samego dnia o numerze PP (...)określono nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym za miesiąc październik 2005r. w wysokości 1.030,00 zł. do przeniesienia na następny miesiąc oraz kwotę podatku do zapłaty w wysokości podatku należnego wynikającego z wystawionych w miesiącu październiku 2005r. faktur VAT w kwocie 25.750 zł. Kolejną decyzją nr (...) określono nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym za miesiąc listopad 2005r. w wysokości 1.103,00 zł. do przeniesienia na następny miesiąc

oraz kwotę podatku do zapłaty w wysokości podatku należnego wynikającego z wystawionych w miesiącu listopad 2005r. faktur VAT w kwocie 29.210 zł. Decyzją o numerze (...) została określona nadwyżka podatku naliczonego nad należnym za miesiąc grudzień 2005r. w wysokości 1.147,00 zł. do przeniesienia na następny miesiąc oraz kwota podatku do zapłaty w wysokości podatku należnego wynikającego z wystawionych w miesiącu grudzień 2005r. faktur VAT w kwocie 215.639 zł. Kolejną decyzją nr (...) Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. określił nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym za miesiąc styczeń 2006r. w wysokości 1.231,00 zł. do przeniesienia na następny miesiąc oraz kwotę podatku do zapłaty w wysokości podatku należnego wynikającego z wystawionych w miesiącu styczeń 2006r. faktur VAT w kwocie zł. Następnie decyzją nr (...) określono nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym za miesiąc luty 2006r. w wysokości 1.337,00 zł. do przeniesienia na następny miesiąc oraz kwotę podatku do zapłaty w wysokości podatku należnego wynikającego z wystawionych w miesiącu luty 2006r. faktur VAT w kwocie 112.277 zł. Decyzją nr (...) ustalono, że nadwyżka podatku naliczonego nad należnym za miesiąc marzec 2006r. wynosi 1.344,00 zł. do przeniesienia na następny miesiąc a kwota podatku do zapłaty w wysokości podatku do zapłaty w wysokości podatku należnego wynikającego z wystawionych w miesiącu marzec 2006r. faktur VAT wynosi 43.568 zł. Następna decyzja nr (...) określiła nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym za miesiąc kwiecień 2006r. w wysokości 23.450,00 do przeniesienia na następny miesiąc oraz kwotę podatku do zapłaty w wysokości podatku należnego wynikającego z wystawionych w miesiącu kwietniu 2006r. faktur VAT w kwocie 88.086 zł. Decyzją nr (...) określono nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym za miesiąc maj 2006r. w wysokości 23.463,00 zł. do przeniesienia na następny miesiąc oraz kwotę podatku do zapłaty w wysokości podatku należnego wynikającego z wystawionych w miesiącu maj 2006r. faktur VAT w kwocie 67.994 zł. Kolejną decyzją nr (...) ustalono, że nadwyżka podatku naliczonego nad należnym za miesiąc czerwiec 2006r. w wysokości 24.196,00 zł do przeniesienia na następny miesiąc oraz kwotę podatku do zapłaty w wysokości podatku należnego wynikającego z wystawionych w miesiącu czerwiec 2006r. faktur VAT w kwocie 67.497 zł.

(dowód: decyzja k. 317-337 akt, decyzja k. 338-356 akt, decyzja k. 357-376 akt, decyzja k. 377-396 akt, decyzja k. 397-416 akt, decyzja k. 417-437 akt, decyzja k. 438-457 akt, k. 458-477 akt, k. 478-498 akt, k. 501-521 akt, postanowienia k. 737- 822 akt, postanowienia k. 867-871 akt)

W dniu 15 listopada 2010 roku Dyrektor Izby Skarbowej w K. decyzją Nr (...) po rozpatrzeniu odwołania – z 28.06.2010r. uzupełnionego pismem z 1.07.2010r. – J. G. wniesionego od decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego w Z. nr (...) z 9.06.2010r. określającej w podatku od towarów i usług za maj 2006r. – nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym do przeniesienia na następny miesiąc w kwocie 23.463,00 zł oraz kwotę podatku do zapłaty w wysokości podatku należnego wynikającego z wystawionych w tym miesiącu faktur VAT w wysokości 67.994,00 zł uchylił decyzję organu pierwszej instancji w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia przez ten organ celem przeprowadzenia postępowania dowodowego. Dyrektor Izby Skarbowej w K. w treści uzasadnienie decyzji wskazał, że organ podatkowy I instancji powinien dokonać ponownej analizy wyłączonych z akt sprawy dokumentów i pozostawić jako wyłączone jedynie te, które w sposób rzeczywisty zawierają materiały nie związane bezpośrednio z przedmiotową sprawą. Pozostałe natomiast dokumenty nie naruszające w sposób bezpośredni interesu publicznego winny znaleźć się w materiale dowodowym, z którym strona będzie miała prawo się zapoznać. Dopiero taka analiza tych dowodów pozwoli na przeprowadzenie postępowania zgodnie z zasadą czynnego udziału strony i dokonanie jego oceny w ramach art. 191 ordynacji podatkowej.

Kolejnymi decyzjami z tego samego a mianowicie Dyrektor Izby Skarbowej w K. uchylił decyzje Naczelnika Urzędu Skarbowego z dnia 09.06.2010r. za numerem: (...)(decyzja (...)), PP (...)(decyzja (...)), PP (...)(decyzja (...)), PP(...)(decyzja (...)),(...)(decyzja (...)), PP (...)(decyzja (...)), PP (...)(decyzja (...)), PP(...)(decyzja (...)).

(dowód: decyzja k. 522-523 akt, decyzja k. 525-517 akt, k. 528-530 akt, k. 531-533 akt, k. 534-536 akt, k. 537-539 akt, k. 540-542 akt, k. 543-545 akt, k. 546-548 akt, k. 549-551 akt, k. 552-555 akt, postanowienia k. 737- 822 akt, postanowienia k. 867-871 akt)

Postanowieniem Naczelnika Urzędu Skarbowego w Z. z dnia 16 grudnia 2010 roku zawiadomił, że postępowanie podatkowe, sprawa przekazana do ponownego rozpatrzenia w dniu 19.11.2010r. mocą decyzji Dyrektora Izby

Skarbowej w K. nr (...)z dnia 15.11.2010r. wydanych w zakresie rozliczenia z budżetem podatku od towarów i usług za miesiące od września 2005r. do czerwca 2006r., nie zostanie załatwione w terminie z uwagi na skomplikowany charakter sprawy oraz konieczność uzupełnienia materiału dowodowego. W związku z powyższym Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. wskazał nowy termin załatwienia sprawy do dnia 21.02.2011r. Kolejnym postanowieniem z dnia 17 lutego 2011 roku w sprawie o numerze PP (...)Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. zawiadomił powódkę, że postępowanie z uwagi na oczekiwanie na: materiał dowodowy od strony, o który została wezwana pismami z dnia 23.12.2010r. i 04.02.2011r., materiał dowodowy z Izby Skarbowej wK., o który wystąpiono przy piśmie z dnia 27.01.2011r., odpowiedź na pisma skierowane do Sądu Rejonowego w Krakowie oraz Sądu Okręgowego w Krakowie w dniach 12 i 19.01.2011r. zostało przedłużone do dnia 31 maja 2011 roku a następnie postanowieniem z dnia 30 maja 2011 roku nr PP (...)do dnia 30 września 2011 roku.

J. G. pismem z dnia 6 maja 2011 roku zwróciła się do Dyrektora Izby skarbowej w K. o wydanie orzeczenia wobec osób winnych kary porządkowej z uwagi na nie załatwienie sprawy w wyznaczonym terminie. Z dniem 21 lipca 2011 roku (znak: (...)) Dyrektor Izby skarbowej w K. uznał ponaglenie powódki za bezzasadne.

Orzeczeniem z dnia 27 września 2011 roku ((...)) określono nowy termin załatwienia sprawy a mianowicie dzień 2 stycznia 2012 roku a potem przedłużono tą datę do dnia 2 kwietnia 2012 roku (PP(...)). Kolejnym postanowieniem nr PP (...)z dnia 30 marca 2012 roku Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. wskazał nowy termin załatwienia sprawy tj. 28 września 2012 roku a następnie w dniu 26 września 2012 roku kolejnym postanowieniem za numerem PP(...)ustalił, że załatwienia sprawy nastąpi do dnia 1 kwietnia 2013 roku. W toku trwającego postępowania powódka składała kilkakrotnie skargi na działalność Naczelnika Urzędu Skarbowego w Z.. Jednakże Dyrektor Izby Skarbowej w K. po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego nie znalazł podstaw do uznania skarg J. G. za zasadne.

(dowód: postanowienie k. 561 akt, postanowienie k. 564 akt, postanowienie k. 566 akt, postanowienie k. 569 akt, postanowienie k. 572 akt, postanowienie k. 574 akt, postanowienie k. 576 akt, ponaglenie k. 650 akt, k. 653 akt, postanowienie k. 651-652 akt, k. 654-655 akt, dokumenty k. 657-725 akt, postanowienia k. 737- 822 akt, postanowienia k. 867-871 akt, zażalenie k. 893-901 akt)

W okresie od 1 lutego 2012 roku do dnia 2 lipca 2013 roku powódka korzystała z obsługi prawnej prowadzonej przez Kancelarię Adwokacką dr P. S. w K. w zakresie toczącego się wobec niej postępowania skarbowego.

(dowód: faktury k. 33-40 akt, k. 56-59 akt)

W dniu 14 grudnia 2012 roku Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. decyzją o numerze (...) umorzył postępowanie podatkowe w podatku od towarów i usług za miesiące od września do grudnia 2005r. oraz od stycznia do czerwca 2006r., wszczęte dnia 01.02.2007r. postanowieniem nr (...)z dnia 30.01.2007r. – ze względu na zaistnienie przesłanek w postaci przedawnienia zobowiązania podatkowego za wyżej wymienione miesiące.

(dowód: decyzja k. 30-32 akt, k. 556-558 akt, k. 860-861 akt, postanowienia k. 737- 822 akt)

Powódka w ramach prowadzonej działalności posiadała zaległości, które skutkowały wszczęciem wobec niej postępowania egzekucyjnego. I tak z dniem 28 maja 2014 roku (...)z siedzibą w W. nabył wierzytelność pieniężną firmy(...)od (...)S.A. obejmującą łącznie kwotę 72.147,98 złotych. Jednocześnie powódka otrzymała wezwanie do zapłaty powyższego długu. W listopadzie 2014 roku nastąpiło także zajęcie wierzytelności na wniosek wierzyciela (...)SA z siedzibą we W. w sprawie o sygn. akt Km (...)prowadzonej przez Komornika Sądu Rejonowego w Zawierciu wobec J. G..

(dowód: zawiadomienie o przelewie wierzytelności k. 16 akt, wezwanie do zapłaty k. 17 akt, postanowienia k. 737- 822 akt, zajęcie wierzytelności k. 863 akt)

Z dniem 11 maja 2015 roku Dyrektor Izby Skarbowej w K. na mocy postanowienia za numerem (...)uchylił w całości własne postanowienie nr (...)z dnia 6 marca 2015 r. oraz postanowienie Naczelnika Urzędu Skarbowego w Z. nr (...)z

dnia 25 stycznia 2013 r. i umorzył postępowanie w sprawie zaliczenia zwrotu z tytułu podatku VAT – w kwocie 2.839,17 zł z dnia 21.12.2012 r. na poczet zaległości w PIT-36L za 2011 r. (termin płatności 30.04.2012 r.) na należność główną w kwocie 2.599,17 zł i odsetki za zwłokę w kwocie 240,00 zł.

Postanowieniem z dnia 28 lipca 2015 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny w G. w sprawie o sygn. akt III (...) umorzył postępowanie w sprawie zaliczenia nadpłaty na poczet zaległości podatkowej sprawy ze skargi J. G. na postanowienie Dyrektora Izby Skarbowej w K. z dnia 6 marca 2015 r., nr (...).

(dowód: postanowienie k. 25-29 akt, k. 855-859 akt, postanowienie k. 878-879 akt)

Postanowieniem Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. z dnia 18 czerwca 2015 roku w sprawie o sygn. (...) naliczył oprocentowania zwrotów z tytułu podatku VAT- podatek od towarów i usług za okres 2/2006-6/2006 w wysokości 191.842,00 zł.

(dowód: postanowienie wraz z potwierdzeniem wpłat k. 737-742 akt)

W dniu 19 czerwca 2015 roku pismem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy J. G. została wezwana do zapłaty wierzytelności wobec (...) S.A. z siedzibą w G., wynikającej z nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Okręgowego w C. z dnia 29 maja 2013 roku, sygn. akt (...) zaopatrzonej w klauzulę wykonalności z dnia 9 kwietnia 2014 roku.

(dowód: wezwanie k. 18 akt)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił opierając się na dokumentach załączonych przez strony w toku niniejszego postępowania. Wiarygodności, prawdziwości oraz rzetelności dokumentów nie kwestionowała żadna ze stron. Zostały one sporządzone przez kompetentne osoby i organy, w zakresie przewidzianych prawem uprawnień, a zaistnienie stwierdzonych w niej faktów potwierdzone zostało innymi dowodami. Ponadto Sąd uznał za wiarygodne zeznania przesłuchanych w sprawie niniejszej świadków albowiem złożone przez nich zeznania są wiarygodne i korelują z zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

W rozpoznawanej sprawie zdarzeniem, z którym powódka J. G. wiąże powstanie szkody jest przedłużające się postępowanie, które dotyczyło zwrotu podatku za okres od września 2006 roku do czerwca 2006 roku. W dniu 14 grudnia 2012 roku Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. decyzją o numerze (...) umorzył postępowanie podatkowe w podatku od towarów i usług za miesiące od września do grudnia 2005r. oraz od stycznia do czerwca 2006r., wszczęte dnia 01.02.2007r. postanowieniem nr (...) z dnia 30.01.2007r. – ze względu na zaistnienie przesłanek w postaci przedawnienia zobowiązania podatkowego za wyżej wymienione miesiące. Następnie postanowieniem Naczelnik Urzędu Skarbowego w Z. z dnia 18 czerwca 2015 roku w sprawie o sygn. (...) naliczył oprocentowania zwrotów z tytułu podatku VAT- podatek od towarów i usług za okres 2/2006-6/2006 w wysokości 191.842,00 zł.

Odpowiedzialność Skarbu Państwa za szkodę wyrządzoną niezgodnym z prawem działaniem lub zaniechaniem przy wykonywaniu władzy publicznej normuje przepis art. 417 § 1 k.c., natomiast szkody powstałe w skutek wydania prawomocnego orzeczenia lub ostatecznej decyzji reguluje art. 417¹ § 2 k.c.

Zgodnie z art. 417 § 1 k.c. Skarb Państwa, jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca władzę publiczną z mocy prawa, ponosi odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej. Przepis art. 417 k.c. znajduje zastosowanie, o ile szkoda wyrządzona została „przy wykonywaniu władzy publicznej”. Rodzi to dwojakie konsekwencje. Po pierwsze, komentowany przepis dotyczy wyłącznie skutków funkcjonowania państwa i jednostek samorządu terytorialnego w sferze określanej mianem imperium, a więc działań lub zaniechań polegających na wykonywaniu funkcji władczych, realizacji zadań władzy publicznej.

Treść art. 417 k.c. nie pozostawia wątpliwości, że odpowiedzialność władz publicznych dotyczy ich działań i zaniechań. Ta regulacja pozostaje w zgodzie z interpretacją art. 77 ust. 1 Konstytucji RP przez TK, który w cytowanym wcześniej wyroku z dnia 4 grudnia 2001 r. orzekł, że chociaż pojęcie „działania” organu władzy publicznej nie zostało konstytucyjnie zdefiniowane, to mieszczą się w nim zarówno zachowania czynne organu, jak i zaniechania.

Koniecznymi przesłankami, których zaistnienie umożliwia przyjęcie odpowiedzialności z wyżej wskazanego przepisu są zatem: niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej wywołującym szkodę, szkoda oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem wywołującym szkodę a powstałym uszczerbkiem majątkowym. Przepis art. 417 k.c. nie zawiera w tej kwestii żadnej regulacji, a tym samym znajdują zastosowanie ogólne reguły dotyczące kompensaty szkody w mieniu (majątkowej) i na osobie (majątkowej i niemajątkowej) oraz koncepcji związku przyczynowego – w szczególności ujęte w przepisach art. 361, 444-448 k.c. Zgodnie zaś z art. 6 k.c. ciężar dowodu tych przesłanek spoczywa na powódce.

Natomiast analizując treści art. 417¹ k.c. należy zauważyć, że odpowiedzialność odszkodowawcza na podstawie powyższego przepisu wiąże się nie tyle z wydaniem aktu normatywnego, lecz z jego wejściem w życie i obowiązywaniem. W przypadku odpowiedzialności Skarbu Państwa za szkody wyrządzone wydaniem aktu normatywnego istotne znaczenie należy przypisać jego obowiązywaniu. Przechodząc do analizy treści § 3 art. 417¹ k.c. to wskazania wymaga, że w sytuacji wyrządzenia szkody przez niewydanie orzeczenia naprawienia szkody można żądać dopiero po stwierdzeniu we właściwym postępowaniu niezgodności z prawem niewydania decyzji. Prawnym instrumentem stwierdzenia przewlekłości w postępowaniu administracyjnym, a więc dla uzyskania prejudykatu określonego art. 417¹ § 3 KC, jest skarga na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania, które przewiduje art. 3 § 2 pkt 8 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2012 r. poz. 270).

Odnosząc się natomiast do zarzutu przedawnienia roszczenia dochodzonego przez powódkę J. G. to należało podnieść, że w sprawie przedmiotowej skutek w postaci przedawnienia nie nastąpił. Decyzja bowiem, z którą trzeba łączyć rozpoczęciem biegu okresu przedawnienia zgodnie z treścią art. 442¹ k.c. zapadła w dniu 14 grudnia 2012 roku, natomiast powództwo zostało skierowane do Sądu z dniem 18 grudnia 2015 roku czyli zanim decyzja się uprawomocniła.

W rozpoznawanej sprawie powódka nie sprostała jednak wymaganiom stawianym przez przepis art. 6 k.c. Faktem jest, że przez okres kilku lat toczyło się wobec powódki postępowanie podatkowe w zakresie zwrotu podatku. Jednakże w każdym przypadku organ podatkowy informował J. G. o braku możliwości ukończenia trwającego postępowania, szczegółowo podając przyczyny tego stanu. Dyrektor Izby Skarbowej w K. nie podzielił zarzutów powódki w zakresie składanych przez nią skarg i zażaleń na przewlekłość toczącego się wobec niej postępowania podatkowego. W chwili obecnej Urząd Skarbowy w Z. nie zalega wobec powódki z żadnym zwrotem podatku. W postępowaniu pozwanego również nie można zarzucić bezprawności. Tryb postępowania nie nosił znamion przewlekłości. Rozpoznawanie sprawy odbywało się zgodnie z obowiązującymi przepisami. Ponadto w sprawie niniejszej stwierdzono brak takiego prejudykatu zgodnie z dyspozycją określoną w treści art. 417¹ k.c.

Inicjatywa dowodowa powódki była zatem nie wystarczająca w przedmiocie przesłanek odpowiedzialności pozwanego. W zakresie tym należy wskazać, że związek przyczynowy jest konieczną przesłanką odpowiedzialności wobec tego nie wykazanie go powoduje, że nawet bezprawne i zawinione działanie strony pozwanej nie może doprowadzić do uznania jej odpowiedzialności za szkodę.

Mając powyższe na uwadze, Sąd nie znajdując podstaw do zastosowania art. 417 k.c. oraz art. 417¹ k.c. powództwo oddalił.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

Z uwagi na oddalenie powództwa w całości powódka została zobowiązana do zapłaty na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej kwotę 7.200,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach zastępstwa procesowego był art. 11 ust. 3 ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (t.j. Dz. U. z 2013 r., nr 1150).